

PAPA FRANJO

Isusova samilost prema ljudima

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 3. kolovoza 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu nedjelju, Evanđelje nam stavlja pred oči čudo umnoženja kruhova i riba (Mt 14, 13-21). Isus je to čudo učinio uz obalu Galilejskog jezera, na samotnom mjestu gdje se bio povukao sa svojim učenicima nakon što je doznao za smrt Ivana Krstitelja. No mnogi su ih pratili i došli Isusu, a on, vidjevši ih, osjetio je samilost prema njima i ozdravljao bolesnike sve do navečer. Tada učenici, zabrinuti jer je bilo već kasno, predložili su mu da otpusti mnoštvo da mogu poći u sela kupiti si za jesti. Ali im Isus mirno odgovori: "Dajte im vi jesti" (Mt 14, 16), i pošto mu doniješe pet kruhova i dvije ribe, blagoslovi ih, i poče ih lomiti i davati učenicima, koji su ih dijelili narodu. Svi se dosita najedoše i čak je preteklo!

U ovom događaju možemo dokučiti tri poruke. Prva je samilost, suosjećanje. Isus ne reagira razdražljivo što narod hrli za njim, što ga – tako reći – "ne pušta na miru", ne kaže: "Ovi mi dosađuju". Ne, ne. On se sažalio nad narodom, jer zna da ga ne traži iz znatiželje, već zato jer ga treba. Ali pazimo: suosjećanje koje osjeća Isus nije jednostavno samilost, već je tu posrijedi nešto više! To je con-patire, to jest poistovjetiti se toliko s trpljenjem drugoga da se preuzima na sebe njegovu patnju. Takav je Isus: trpi zajedno s nama, pati s nama, pati za nas. A znak te samilosti su brojna ozdravljenja koja je učinio. Isus nas uči da potrebe siromašnih stavimo ispred svojih. Naše potrebe, premda opravdane, nikada neće biti tako urgentne kao potrebe

siromašnih, koji nemaju ni ono nužno za život. Mi često govorimo o siromašnima. Ali kada govorimo o siromašnima, jesmo li svjesni toga da taj čovjek, ta žena, ta djeca nemaju nužno za život? Nemaju za jesti, nemaju odjeće, nemaju mogućnost liječenja... A djeca nemaju mogućnost ići u školu. I zbog toga naše potrebe, iako opravdane, neće nikada biti tako urgentne kao potrebe siromašnih koji nemaju nužno za život.

Druga je poruka dijeljenje. Prva je suosjećanje, ono što je osjećao Isus, a druga dijeljenje. Korisno je usporediti reakciju učenikâ na umorni i gladni narod s Isusovom reakcijom. Te su reakcije različite. Učenici smatraju da je bolje otpustiti narod da može otići nabaviti si hranu. Isus naprotiv kaže: "Dajte im vi jesti". To su dvije potpuno oprečne reakcije, koje odražavaju dvije suprotne logike: učenici razmišljaju po svjetovnom, po kojoj se svatko treba brinuti za sebe; svojom reakcijom kao da kažu: "Snađite se sami". Isus naprotiv razmišlja po Božjoj logici, a to je logika dijeljenja. Koliko puta mi okrećemo pogled na drugu stranu da ne vidimo braću u potrebi! A to okretanje na drugu stranu znači reći na lijep način, u bijelim rukavicama, "snađite se sami". A to nije od Isusa: to je egoizam. Da je otpustio mnoštvo, tolike osobe, mnogi bi ostali gladni. Naprotiv, ono malo kruhova i riba, koje je Bog blagoslovio i podijelio, dostajalo je svima. Ali pažnja! To nije magija, to je "znak": znak koji poziva imati vjere u Boga, brižnog Oca, koji

neće dopustiti da nam uzmanjka "kruh naš svagdašnji", ako ga budemo znali dijeliti kao braća.

Samilost, dijeljenje. A tu je i treća poruka: čudo umnažanja kruhova predznak je Euharistije. To se vidi u gesti Isusa koji, prije nego će razlomiti kruhove i podijeliti ih narodu, "izreče blagoslov" (r. 19). To će isto Isus učiniti na Posljednjoj večeri, kada će ustanoviti trajni spomen svoje otkupiteljske žrtve. U Euharistiji Isus ne daje kruh, već kruh vječnoga života, daje samoga sebe, prikazujući se Ocu iz ljubavi prema nama. Ali mi moramo pristupati Euharistiji s tim Isusovim osjećajima, to jest suosjećanjem i onom željom za dijeljenjem. Onaj tko pristupa Euharistiji, a nema samilosti prema potrebitima i nije spreman na dijeljenje s drugima, nije na "istoj valnoj duljini" s Isusom.

Samilost, dijeljene, Euharistija, to je put koji nam Isus pokazuje u današnjem Evanđelju. Taj nas put navodi da potrebitima u svijetu pristupam bratski, ali nas vodi i dalje od ovoga svijeta, jer polazi od Boga i vraća njemu. Neka nas Djevica Marija, Majka Božje providnosti, prati na tom putu.